

UNA CAMPANYA QUE JA HA COMENÇAT

Galícia, davant les eleccions autonòmiques

En un sistema on encara funciona el caciquisme, amb un govern de dreta, i enmig del clima populista que genera, els gallecs es preparen per a acudir a les eleccions

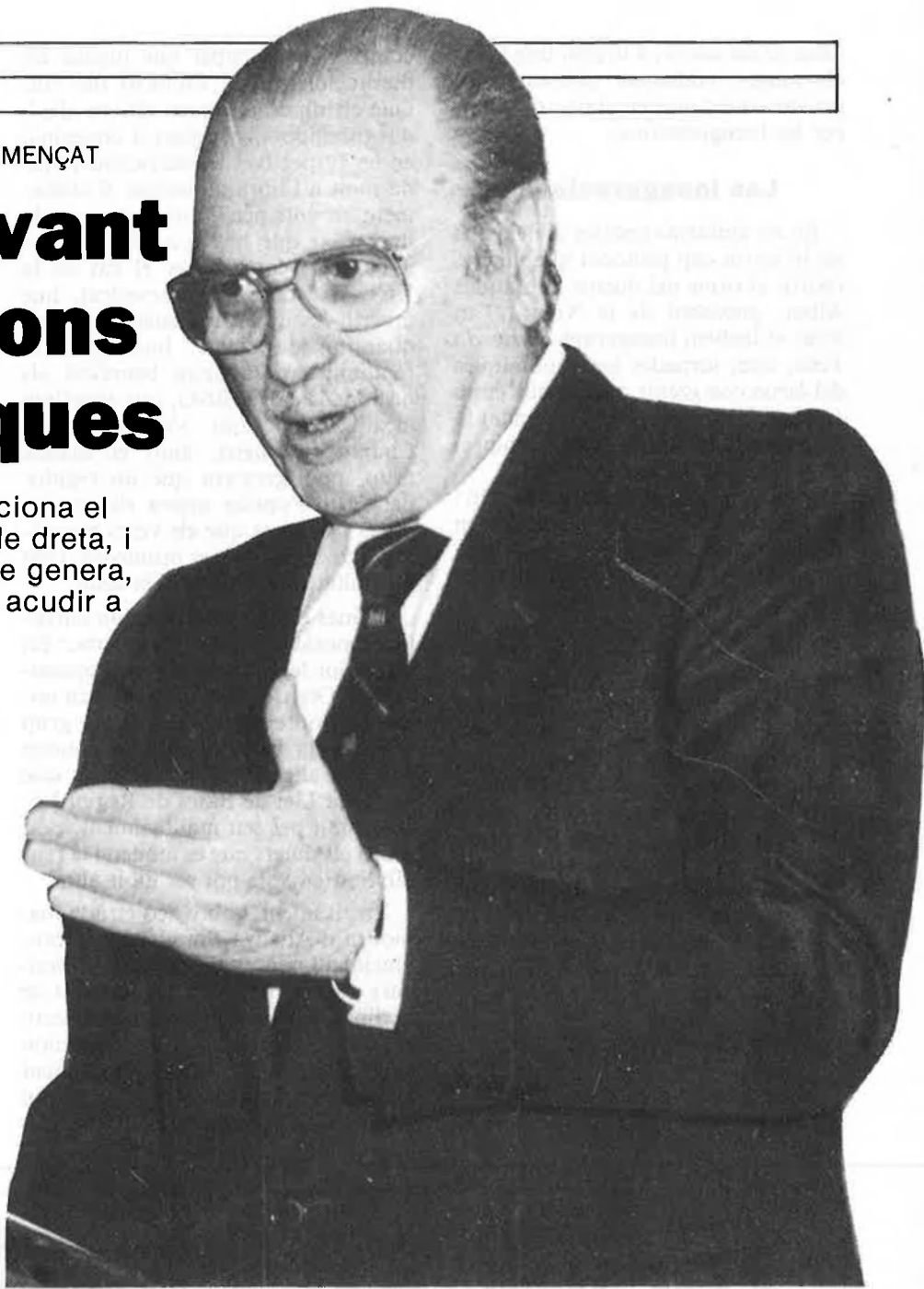
Xosé Curras

Galícia no és Baviera. Ni Fraga és Strauss. Encara que s'assemblen «en els punts fonamentals» i discrepen «en els accessoris», com es diria en el llenguatge de la «democràcia orgànica». No hi ha definició política de Galícia: si, tal com es fa a la resta d'Europa, Portugal inclòs, s'hagués d'agafar el vot en la taula o bé marcar-hi amb unà creu el partit triat, la dreta no guanyava una elecció a Galícia ni de lluny.

I és que el caciquisme és la base fonamental de la política gallega. Caciquisme sense color polític, sense ideologia: el director-propietari de Pescanova, empresa molt coneguda a tot l'estat, donava un suport tàcit al candidat del PSOE a les autonòmiques, González Laxe, i apareixia en el dinar de comiat del seu càrrec com a director general d'Ordenació Pesquera a Madrid. Els caciquets de viles i llocs són més modestes: es limiten a fer costat al partit de la dreta (PSOE inclòs ara) que veuen millor col·locat, per traure tallada en el repartiment. I el pastís du bona cosa d'anys donant de menjar a molts.

L'autonomia

Recentment, els diaris editats a Galícia assenyalaven que havia crescut el sentiment autonomista: del 25 per cent aproximadament dels electors gallecs que havien votat afirmativament l'Estatut es passava ara al 75 per cent. Fet i fet, el que volien era el suport del grup governant en la Xun-

El president Fernández Albor.

ta, al qual han fet costat durant quatre anys, ja que de la pregunta no es podien traure massa conclusions. Aquesta, en concret, feia: «¿li sembla bé que Galícia tinga autonomia?», a la qual fins i tot un independentista podria respondre afirmativament, si després li deixaven posar-hi les condicions adients. I, així, es juga a la política en la nostra terra.

Cinc anys després de l'Estatut i quatre de les anteriors eleccions, els gallecs encara no han vist per a què serveix allò que votaren al desembre del 80 i l'octubre del 81: veuen carreteres noves, algun pont en el qual hi ha sang per veure qui l'inaugura, algun

edifici escolar nou, possiblement previst des de temps anteriors al traspàs de competències, una RTVG on apareixen ara i adés els directors generals dels diferents departaments de la Xunta, per explicar que tot va bé en el millor dels mons... Però d'«autonomia», no res.

El paisanatge gallec no està mentalitzat. N'és la prova el fet que als dos mesos, o potser una mica més, d'haver dimitit el primer *conselleiro* de Sanidade de la Xunta, doctor Hernández Cochón, en una tertúlia, van preguntar a dos metges i a un farmacèutic si en recordaven el nom. Ningú no se'l sabia. Extrapolant-ho al pai-

sanatge del carrer, a la gent dels talls i els camps, malament podrem comprovar com coneixen el doctor Albor per les inauguracions.

Les Inauguracions

En els ambients polítics es deia que no hi havia cap protocol que pogués resistir el ritme del doctor Fernández Albor, president de la Xunta. Tan aviat el trobem inaugurant *Feiras do Vino*, com jornades gastronòmiques del *lacon con grelos*, tallant una cinta en el pont, sobre un riu o estrenant la carretera (incompleta, quasi sempre) d'aquella província o comarca...

Sembla que sí, que tots resisteixen i en aquests dies d'octubre es veuen més inauguracions, més notes a la premsa sobre projectes futurs, que en tots els quatre anys anteriors.

Ningú no vol quedar endarrerit: els alcaldes fan el mateix en els ajuntaments i Manuel Soto, alcalde de Vigo pel PSOE, acaba de passar una mà d'asfalt a uns quants carrers que duïen poc menys que mil·lennis reclamant-ho. I és que anar de número u a les llistes del seu partit a les autonòmiques obliga a molt. Els presidents de les diputacions ajuden, ara que tots són de la Coalició Popular, i la vella màxima popular del «caldria que hi hagués eleccions cada quinze dies» dona idea de com estan les màquines pel país.

Les diputacions

No s'entendria com és la política gallega, l'autonòmica i l'estatal, si no

comprenem el paper que juguen les diputacions en la captació del vot. Que els diputats siguin alcaldes o regidors, populars o coneguts, en les respectives demarcacions, ajuda molt a l'hora de buscar el cobrament en vots per l'obra feta en cada lloc. Clar que hi ha coses que ixen malament, com va ser el cas de la UCD a Moanya (Pontevedra), que invertí des de la diputació una gran quantitat de diners, buscant-ne la rendibilitat, i aquesta beneficià els nacionalistes del BNG, que repetiren alcaldia, o, com s'esdevingué a Chantada (Lugo), amb el mateix grup, que ignorava que un regidor del Grup Popular anava visitant les obres i deixava que els veïns pensassen que era ell qui les promovia; com a resultat, ara l'alcaldia és seua.

Només els nacionalistes són autèntica oposició a les diputacions. En l'anterior legislatura tenien representants a Orense i la Corunya. Ara només a Pontevedra. Són l'únic grup que desitja la desaparició d'aquests ens. Els altres, PSOE inclòs, ja que va fer la Llei de Bases de Règim Local, estan pel seu manteniment. Són molts els diners que es mouen i la rendibilitat en vots pot ser molt alta.

Precisament, sobre açò girà la maniobra d'Alianza Popular en la província d'Orense; fer-se amb el concurs de Vitorino Núñez, president de la diputació per Centristas de Ourense, més tard integrats en la Coalició Galega (operació Roca) i finalment creador de Centristas de Galiza. En una hàbil jugada que contribuï a afo-

nar una mica més Coalición Galega, Fraga negocià amb V. Núñez. El resultat és que el cap de la llista de la Coalición Popular per la província és per al president de la Diputació, amb totes les bases aliancistes en contra.

La tele, la ràdio, els diaris

A tot estrop, Alianza Popular posà en marxa la tele i la ràdio autonòmiques. Amb dos resultats: un calc dels programes de la tele i la ràdio espanyoles, amb pitjor qualitat, en la mesura que això és possible, i l'eixida

Forval, S.a.

Formatges
de tot Europa

De venda en totes les tendes
especialitzades.
Quart de Poblet. València

Necessitem un milió de pessetes per defensar els nostres patriotes

Durant tota aquesta tardor tenen lloc un seguit de judicis contra patriotes catalans. Calen molts diners per a cobrir despeses jurídiques i tasques de solidaritat política. L'estat es gasta molts diners en repressió contra el nostre poble. ¿Quina serà la nostra aportació econòmica per fer front, amb la cara ben alta, als tribunals espanyols?

Feu el vostre ingrés al compte corrent núm. 90-81/Caixa d'Estalvis de Barcelona/Agència 215/Barcelona.

COMITÈS DE SOLIDARITAT AMB
ELS PATRIOTES CATALANS

Aquesta vegada, els diputats del Bloque ocuparan els escons; a la dreta, Fraga, que sempre espera molt de les eleccions gallegues.

contínua, millor la desfilada, de Manuel Fraga i els dirigents de la Xunta per les pantalles i els micròfons. El Consell Assessor segueix sense formar-se, encara que no serviria de res, perquè el qui mana és el d'administració i el director general de cadascun dels mitjans.

Per la seua banda, el programa gallec de RTVE no desaprofita ocasió perquè González Laxe «xucle» càmera. Cadascuna de les emissores deixa un poc d'espai a l'«oponent», i es queden tan tranquils. El que ocorre amb els mitjans de comunicació és la sublimació del bipartidisme, elevada a la presa de pèl i al repartiment de la finca entre amics.

Els diaris hi aporten poc de nou. Es limiten a fer propaganda descarada d'Alianza Popular i els seus aliats, jugant també un poc a ser demòcrates i permetent als altres partits tenir un raconet a les informacions. Sobre el Bloque Nacionalista Galego pesa la mateixa ordre de silenci informatiu que en les primeres eleccions autonòmiques, després de la reunió dels responsables dels set diaris que s'editen a Galícia. En canvi, els nacionalistes-autonomistes del Partido Socialista Galego-Esquerda Galega (PSG-EG),

cal no confondre'ls amb el PSOE, que els usurpà les sigles, tenen butla, sempre que es tracte de restar vots nacionalistes o galleguistes al BNG. Això ja fa sis anys que passa i, per ara, el Bloque manté la penetració social, per això mantenen les il·lusions i treballen per tractar de domi-

nar també algun espai informatiu que els ajude a pujar àmpliament.

¿I la gent?

Els votants saben que ha d'haver-hi eleccions perquè veuen les màquines amunt i avall. L'ex-directora d'un centre de formació professional ho sap perquè, després de reclamar uns professors durant tres anys, aquest curs els diuen que «tot el que vulguen». A més, aquesta és la campanya més llarga de totes les que hi han tingut lloc.

La pràctica totalitat de grups polítics que s'hi presenten han començat la programació quasi amb l'any. La campanya començà al gener, si és que no ho féu el dia que es trià l'anterior Parlament, que ja ha celebrat la darrera sessió a primers d'octubre.

Alianza Popular, PSG-EG, BNG ja tenen cartells al carrer. I ja s'hi veu com van de diners. Els fraguistes tenen llogades tanques publicitàries en què es llegeix ja el seu lema: *Adiante* (Avant); PSG-EG ha començat a afixar cartells amb un lema llarguíssim que ningú no llegeix, i els del BNG han inundat Vigo amb cartells fets a mà amb un dels lemes que es proposaven per a la campanya electoral: *Suma a tua forza no BNG que é o que mais lles doe* (Suma la teua força al BNG, que és el que més els fa mal).

El PSOE segueix emprant la TV i les obres públiques (el ministre Abel Caballero arribava a l'aeroport de Vigo, i ja quedava decidida l'ampliació); Coalición Galega no sap ni per on va, revés rere revés, quan eren alguna cosa així com una esperança per trencar el bipartidisme. Gerardo Iglesias acusà el PSOE de potenciar AP a Galícia, i, així, després pogué dir en la resta de l'estat que, si no voten per ells, ve coco-Fraga i se'ls menja la poteta... Els carrillistes presentaren les seues llistes com a PCG (m-r). El Partido Humanista Galego i la Falange Española y de las JONS també s'hi presenten, però d'ells, no se'n sap res. Els xicots de Tamames arribaren tard a la presentació de delegat davant la Junta Electoral Central, i la seua coalició amb els Verds no podrà participar en les eleccions, encara que tenien pensat fer-ho.

El bipartidisme ha causat estralls entre els grups petits, i dels aproximadament vint partits que es presentaren a les primeres autonòmiques, en queden quinze en el reng. Dels pronòstics, en parlarem en el pròxim número. □